

ejer og i det paagældende Driftsaar har ejet over 50 pCt. af Aktiekapitalen i Datterselskabet.

I § 38, *Skatteopkrævningen*, er indsat den ved Lov af 22. December 1920 § 11 indførte Bestemmelse, hvorefter det Kommunerne tilkommende Vederlag for Opkrævning af Statsskatten, som i Loven af 1912 var sat til $1\frac{1}{2}$ pCt., er nedsat til $1\frac{1}{4}$ pCt. af de indgaaede Beløb. — Fristen for Skatteyderne til Betaling af forfalden Skat er forandret fra »Udgangen af den Maaned, der følger efter den i hvilken Skatten forfalder«, til »den 3.« i den nævnte Maaned, og Kommunerne skal indbetale Skatten i Statskassen senest henholdsvis 30. Juni og 31. December — tidligere 1. Juli og 1. Januar — og ifalder ellers Betaling af Rente $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig. — Der er indsat en ny Bestemmelse lydende saaledes: »Har Skatten forgæves været søgt inddrevet hos ugifte Skatteydere, kan det ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteydere Arbejdsgiver forlanges, at Arbejdsgiveren i den Skatteyderen tilkommende Lønning tilbageholder det til Skattens Betaling fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales til vedkommende Oppebørselsmyndighed. Dog kan der ikke i nogen Løn tilbageholdes mere end Trediedelen til Skattebetaling.« Endelig er det fastsat, at en Skatteyder, hvem der skal tilbagebetales for meget erlagt Skat, har Krav paa Rente 5 pCt. fra Indbetalingsdagen af det for meget erlagte Beløb.

I *Straffebestemmelserne* er optaget Reglerne fra Lov af 13. Oktober 1917 om tvungen Selvangivelse af Formue, men samtidig er Grænsen for Angivelsespligt nedsat til en Formue paa 4 000 Kr. eller derover. — I Overensstemmelse med de senere Aars Skattelove gives der nu Hjemmel til at efterkræve Skat for en Række Aar tilbage, selv om Selvangivelse ikke har foreligget — hvad Loven af 1912 ikke hjemlede —, hvorhos det er fastsat, at Finansministeren kan bestemme, at Personer, der som Følge af Bortrejse til Udlandet eller af anden Grund ikke er medtaget ved Skatteansættelsen her, bliver at ansætte for de paagældende Skatteaar; saadan Efterbeskatning skal dog gøres gældende inden 5 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar. — I § 43 er indsat en ny Regel, hvorefter Skifteretterne skal meddele Skatteraadene Underretning om Indholdet saavel af de Arve-